

RASPORED SV. MISA U VUGROVCU 2. III. - 8. III. 2015.

PON.	-----	-----
UTO.	u 18.00 sati	+ LJILJANA Pregorec Kuntić, TOMO i MARICA Pregorec, BISERKA Horvatić, IVAN i ++obit. Blažinović, VLADO Šokman, IVAN, RUŽICA i obit. Sabolić, FRANJO, BARA i STJEPAN Prusec, FRANJO, RUŽICA, JOSIP i DRAGICA Kovačić, STJEPAN i RUŽICA Fešta i DRAGOMIR Zgonjanin, DRAGICA Pregorec
SRI.	u 18.00 sati	+ MARICA Kurjak
ČET.	u 18.00 sati	+ JUSTINA, STJEPAN i KATA Sedinić, IVAN Šarkanj
PET.	u 18.00 sati	– Nakana Molitvenih vjenčica
SUB.	u 18.00 sati	– Na čast Blaženoj Djevici Mariji
NED.	u 9.15 sati u 11.15 sati	+ MARICA god. i JANKO Vuger – župna

OBAVIJESTI:

Utorkom iza svete mise **TREĆE SRCE** moli za nerođene.

Četvrtkom iza svete mise kratko klanjanje pred **PRESVETIM**
U **četvrtak u 19.00 sati sastanak EKONOMSKOG VIJEĆA**

U petak sat vremena prije mise Ispovijed, a nakon mise Klanjanje
pred PRESVETIM
Petkom u 17.15 sati u crkvi, a nedjeljom u 15.00 sati Križni put od jedne crkve do druge.

Krizmanici i Prvopriješnici vjeronauk po rasporedu.

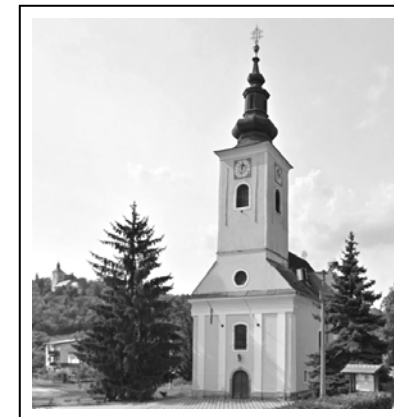
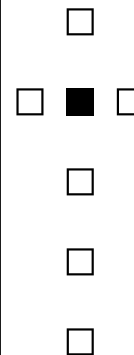
U subotu 14. Ožujka Dekanatsko hodočašće u Lepoglavu i Krašić
- cijena 80 kuna

Imate najnoviji broj: GLAS KONCILA, župni listić, listić...
www.zupa-vugrovec.com

Pripremio i uredio: vlč. Filip Lucić, upravitelj Župe sv. Franje Ksaverskog – Vugrovec
Tel. ++385 1 20 44 255 □ ■ □ Broj umnoženih primjeraka: 550
Žiro-račun Župe: 2360000-1101843779 IBAN: HR1423600001101843779

ŽUPNI LISTIĆ

Župe sv. Franje
Ksaverskog
□ **VUGROVEC** □
godište XI, broj 9(529)
1. ožujka 2015. godine

II. KORIZMENA NEDJELJA (pačista) Mk 9,2-10

U ono vrijeme: Uze Isus sa sobom Petra, Jakova i Ivana i povede ih na goru visoku, u osamu, same, i preobrazi se pred njima. I haljine mu postadoše sjajne, bijele veoma – nijedan ih bjelilac na zemlji ne bi mogao tako izbijeliti. I ukaza im se Ilija s Mojsijem te razgovarahu s Isusom. A Petar prihvati i reče Isusu: “Učitelju, dobro nam je ovdje biti! Načinimo tri sjenice: tebi jednu, Mojsiju jednu i Iliji jednu.” Doista nije znao što da kaže jer bijahu prestrašeni. I pojavi se oblak i zasjeni ih, a iz oblaka se začu glas: “Ovo je Sin moj ljubljeni! Slušajte ga!” I odjednom, obazrevši se uokolo, nikoga uza se ne vidješe doli Isusa sama. Dok su silazili s gore, naloži im da nikome ne pripovijedaju što su vidjeli dok Sin Čovječji od mrtvih ne ustane. Oni održaše tu riječ, ali se među sobom pitahu što znači to njegovo “od mrtvih ustati”.

Komentar:

Nedjelja je preobraženja Gospodinova. Preobraženje je i nama silno potrebno. S Petrom, Ivanom i Jakovom i mi bismo htjeli reći: “Lijepo nam je ovdje biti.”

Međutim, dok smo na ovoj zemlji – moramo stajati na tlu. Život ima svoj tijek, svoju logiku i nije moguće pobjeći od stvarnosti. Kao što su se Petar, Ivan i Jakov morali spustiti sa svete gore Tabora, tako je i nama ići u svoju svakodnevnicu. A taj svakodnevni život težak je i umara. Mnogo toga se ne zbiva onako kako bismo htjeli. Ali: najprije neka Gospodin pročisti našu nutrinu, jer je slika svijeta kojega prepoznajemo kao izvan nas, zapravo skrivena u nama samima.

GRADITI MOSTOVE PRIJATELJSTVA!

Bila jednom dva brata koja su živjela na susjednim farmama i koja su se posvađala. U posljednjih 40 godina bila je to prva ozbiljna svađa. U tih 40 godina braća su živjela jedan pored drugog, voljeli se i pomagali si. No, odjednom se ta idila pokvarila. Sve je počelo od malog nesporazuma koji je vodio do velike svađe i grubih riječi nakon kojih su uslijedili mjeseci šutnje.

Jednog jutra, netko je pokucao na vrata starijeg brata. Otvorio ih je i vidio čovjeka sa stolarskim alatom. "Tražim posao." rekao je. "Možda bi se ovdje na tvojoj farmi mogao naći neki poslić za mene?" "Da," rekao je stariji brat. "Znam što bi mogao napraviti za mene. Vidiš onu kuću s druge strane potoka? Tu živi moj susjed, zapravo, mlađi brat. Prošlog mjeseca je između nas bila livada, ali je on nešto kopao od rijeke do tu i sad je između nas potok. To je napravio kako bi mi napakostio, ali vratit ću mu ja! Vidiš ona debla pored štale? Hoću da mi napraviš ogradu od dva metra da više ne vidim ni njega ni njegovu kuću." Stolar reče: "Sve mi je jasno. Daj mi čavle i bušilicu i vidjet ćeš kako ću to sjajno napraviti."

Stariji brat je otišao do grada, stolaru je dao potrebni materijal i otišao. Stolar je cijelog dana vrijedno radio. Kada se predvečer stariji brat vratio, stolar je završio posao. Stariji brat je bio zapanjen! Ograde uopće nije bilo. Stolar je napravio most koji je spajao dvije obale potoka. Bio je to prekrasan most, a s njegove druge strane mu se približavao njegov mlađi brat širom raširenih ruku. "Stvarno si sjajan čovjek kada si napravio most poslije svega što sam ti rekao i napravio", rekao je mlađi brat. Braća su stajala svaki na svojoj strani mosta, pa su polako krenuli jedan drugom u susret, susrevši se na sredini. Vidjeli su da stolar podiže svoju kutiju sa alatom i kreće. "Hej, pričekaj! Ostani par dana kod nas, ima još puno stvari koje bi mogao napraviti", reče stariji brat. "Vrlo rado," reče stolar "ali moram napraviti još puno mostova!"

Idi putem koji ti je Bog pokazao, bilo da je zavojit ili ravan; ne napuštaj ga, jer to je tvoj put.

Guy de Larigaudie

DAROVI ZA CRKVI

1. Obitelj Pekčec i Budek Prališće 1 Goranec 200 Kn

Svim darovateljima iskreno hvala

BOŽE, KAKO JE MALO DOSTA DA TE LJUDI ZAPAMTE!

Jedne večeri, prije zalaza sunca, spustih se puteljkom sam iz Svetog Damjana. Jedinstven ugođaj. Dan na smiraju. Tipična umbrijska vegetacija. Seljaci se vraćaju s posla u svoje zaseoke. Nekako sam se osjećao doma. Biva mi, sad-na, susresti ću sv. Franju. I evo jednoga dječaka. Pod pazuhom nosi lubenicu, živu i pravu. Pridem mu, uspostavim razgovor. Kako vi to zovete, mislim lubenicu? Što će mu? To će im biti večera. Koliko ih ima? Osmero. Što li će još večerati. To je sve. U ono vrijeme i sam sam oskudijevao, bijedan student. A nisam bio ni darežljiv, malo sam bio stisnute ruke. Ipak, pronađem pedeset ili sto lira, bilo bi to za tramvaj. Pružim mu za kruh. Veselo je otrčao. Uživao sam dugo poslije u pogledu kojim me nadario.

No, priča tu ne prestaje. Nagodinu, negdje u rujnu, liječnik mi je savjetovao da malo prekinem studij, da pođem na odmor. Znao sam kamo ću. Povezoh se vlakom iz Rima u Asiz. Opet sam odlučio zamoliti sandamjanske fratre da me ukonače. Sidoh na stanici Santa Marija degli Angeli. Mislio sam da ću pogoditi prijekim putem k Svetome Damjanu. No, brže nego sam se nadao, pade mrak. U zaseocima još nije bilo struje. Izgubio sam smjer. Čuo sam ovdje-ondje žamor u kućama. Pred jednom zastanem i zovnem bi li mi tko pokazao put. Rekoh: "Sia lodato Gesu Cristo - Hvaljen Isus!" Odjednom neki dječak izleti iz kuće i ovi mi se oko vrata: "E Lei, padre! Jeste li Vi, oče!" Tko bi mu se nadao, bio je to onaj dječak s kojim se sretoh prije godinu dana. Predstavio me roditeljima i veselo me, kao starog prijatelja, odvede k Svetome Damjanu.

Bože, kako je malo dosta da te ljudi zapamte! Da, ako su ljudi ovako nepatvoreni kao ovaj dječak. I evo, kad se nakon trideset i pet godina vratih u Asiz, bilo je to u subotu 25. kolovoza 1989. godine, kroz sve dane što sam ovdje boravio, sve sam čekao neće li odakle iskočiti taj dječak, sada već zrio čovjek da me zagrlji. Osjećao sam da me onomadne u njemu sam sveti Franjo zagrlio kao svoga. Nikada neću zaboraviti toga dječaka. Volio bih da se nademo u nebu.

fra Bonaventura Duda